

N:o 132.

Af herr **C. J. Jakobson**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utfärdande af förbud för statens jernvägspersonal att idka handelsrörelse.

Vid statens jernvägar har förekommit och förekomma fortfarande inom flera samhällen, att de vid jernvägen anstälde personer ända ner till banvakterna idka handel med ved, virke, spannmål och hvarjehanda specerier m. m., mångenstädes af så omfattande art att bredvid varande enskilde affärsmän, som af sådan handel skola uppehålla sig och sin familj, deraf lida betänklig skada. Att de enskilde affärsmännen i konkurrensen med dessa tjänstemän skola deraf i betydlig grad lida men och somligstädes duka under är helt naturligt. Så t. ex. ega dessa senare, till lättnad för sina affärer stora förmåner som den enskilde saknar, såsom: tillfällen att nära nog när som helst kostnadsfritt resa till stad och annan plats för behöfliga uppköp m. m. Detta är vid inträffade tjänsteärenden, än på fribiljett, ej allenast för sig utan äfven för öfriga inom familjen. På dessa grunder möjliggöras andra ganska väsentliga förmåner, som här förbigås, hvartill kommer, förutom hyresfrihet, att de såsom för sin fulla bergning väl aflönade, icke behöfva lefva af affären.

Att så väl sjelfva jernvägstrafiken som ock tjänstemännens åligganden kunna af denna deras handelsverksamhet blifva utsatt för att taga skada, och under sådana förhållanden sådan verksamhet anses osund och i öfrigt förhatlig, läser icke kunna bestridas; så har också vid enskilda jernvägar af giltig anledning dylik tjänstemännens verksamhet förbjudits, och efter särskild anmälan till statens jernvägstrafiksstyrelse har också sådant förbud i enstaka fall utfärdats. Men som intet *allmänt* förbud finnes för sådan handelsverksamhet, som jag här ofvan påpekat, så är ju rättelse möjlig att vinna endast i speciella fall och alls icke tillfyllestgörande.

Då klagomålen emellertid ifrån allt för många håll förspörjas, så, på grund af hvad jag antydt, vågar jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t förständiga statens jernvägstrafikstyrelse att utfärda förbud för alla vid statens jernvägar anstälde personer att idka någon slags handelsrörelse, af hvad namn och beskaffenhet det vara må.

Stockholm den 25 januari 1889.

C. J. Jakobson.

Häruti instämmer

J. Ericsson.

N:o 133.

Af herr F. G. Björck, om ändrad lydelse af § 14 riksdagsordningen.

Hänvisande till de skäl, jag uti min motion, n:o 118, vid 1888 års riksdag afgaf, är härmed fri att i samma syfte vördsamt framlägga följande modifierade förslag,

att Riksdagen måtte antaga, att hvila till vidare grundlagsenlig behandling, följande förändrade lydelse af 14 § riksdagsordningen:

Valrätt till riksdagsman för Andra Kammaren eger, inom den kommun han bosatt är, hvarje till myndiga år

Bih. till Riksd. Prot. 1889. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 21 Häft.